

Beste familie en vrienden,

Op het moment dat ik dit schrijf rijden mijn ouders enkele kilometers verder op. Ze mochten ons een half jaar helpen met ons werk bij Kerub in Abod. Het was een mooi half jaar. We hebben mogen genieten van elkaar, elkaar mogen bij staan in leuke tijden maar ook ik wat minder mooie momenten. Voor Kerub gaat er nu een stabiliteit weg, een hulp in welke branding dan ook, personen die altijd voor je klaar stonden en als het nodig was je corrigeerden! Voor mijzelf gaf het een gevoel van het er niet alleen voor staan, ze dachten mee, maar waren een goed klankenbord, die waar nodig mij weer de goede richting in duwden. Nou heb ik het natuurlijk ook wel getroffen dat het tegelijkertijd ook mijn ouders zijn die me door en door kennen. We zullen ze erg missen en hopen dat er nog vaker zullen mooie tijden zullen komen.

We hobbelen rustig verder. De kinderen zijn en blijven een leuke groep bij elkaar. Natuurlijk hebben ze allemaal hun streken en wordt er heel wat gebekvecht, maar in het algemeen is het

een gezellige, ondernemende, ondeugende groep. Vol met uitdagingen voor ons als opvoedsters. Gelukkig zijn ze goed te motiveren en de meeste houden wel van wat werk verzetten. En dat hebben we gemerkt en merken we, want het grootste gedeelte van de wintervoorraad hout is door hen gezaagd, gehakt en opgeruimd. Mijn vader had de wind er goed onder en eigenlijk deden ze graag met hem mee. Toch was hij er niet meer van het weekend en zijn ze uit zichzelf begonnen met opruimen en hakken (zagen mag alleen met de elektrische machine als er een volwassene mee werkt). Trots dus op ze!

Sinds enkele weken hebben we de gekregen computers neergezet. Dit is voor de meeste kinderen echt een trofee! Ze willen er echt wel wat voor doen, zodat ze 20 minuten op de computer mogen spelen. De oudere kijken muziekclips (gecensureerd) en de kleintjes tekenen mooie tekeningen op de computer. De tv (waar ze 's avonds na het douchen even naar mochten kijken) is helemaal uit de gratie.

De laatste tijd is het heel wat komen en gaan van invalsters geweest. Dit gaf een hoop stress en gedoe rondom de opvoedsters en slapeloze nachten voor mij. Maar ook de kinderen voelen het. Ze hebben de laatste invalster even flink aan de tand gevoeld, wat echt waar grote puinhoop gaf. De kinderen hebben (voor het eerst) huis arrest gekregen hierdoor. Dit heeft grote indruk op ze gemaakt, maar natuurlijk ben ik daarmee nog niet geholpen, want ik blijf hierdoor nog steeds een gat in mijn schema houden. We zijn tot de conclusie gekomen dat we meer stabiliteit nodig hebben. Dus geen invalkracht, maar een fulltime kracht, dat dus gaat betekenen dat er bij Kerub 4 personen fulltime in dienst zullen zijn. Dit brengt natuurlijk een behoorlijk financieel plaatje met zich mee.... Vertrouwen...daar gaat het eigenlijk om in dit werk. Vertrouwen dat, als je de juiste beslissingen neemt God het zegent. Nou ik geloof dat ik hierin nog heel veel moet leren. Toch elke keer maar weer laat Hij zien dat ik (wij) niet degene zijn die dit internaat leiden! Vrijdag sprak ik de nood hardop uit en in het weekend zijn ook de financiële kanten opgelost. Halleluja!

Water. Tja, pas als je zonder water komt te zitten kom je er pas achter hoe belangrijk het is in het dagelijkse leven. In Abod zit er heel wat ijzer en mangaan in het grondwater. Nu is die concentratie zo hoog dat het niet goed is langdurig te drinken. De put bij de keuken was tot nu toe wel goed te drinken, maar begint nu ook dezelfde sporen te vertonen als onze diepe put (53 meter diep). Ofwel het stinkt gigantisch! Net alsof je rotte eieren in huis hebt. Dit is natuurlijk knap vervelend, maar het schijnt op gelost te kunnen worden door simpel zuurstof bij het water te voegen. Hiermee (nu spreekt echt een leek) vormen het ijzer en mangaan vlokken die er, doormiddel van een filter, uit kunnen worden gehaald. We gaan er dus nu achteraan om te kijken wat de kosten daarvan zijn, want voor 10 personen heb je toch echt wel 15 liter water per dag nodig om te drinken. Dit is een hoop gesjouw en daaraan zijn

natuurlijk ook kosten verbonden. Douchen en wassen kan gelukkig wel gewoon met het water, maar het is geen prettige geur....

We mochten 3 weken geleden een nieuwelingetje verwelkomen. Ze was niet onbekend voor ons, want ze is het zusje van de 4 broers en zus die al een jaar bij ons wonen. Krisztina is 3 jaar oud, klein postuur, met een o zo herkenbaar temperament. Hoe klein ze ook is, ze krijgt echt alles voor elkaar, iedereen rent voor haar. Leuk en vertederend om te zien, maar ondertussen werk aan de winkel om haar te leren dat ze echt niet hoeft te gillen en krijsen om haar zin te krijgen. Ze leert erg hard en ze kan zich al heel goed verwoorden. Ze is erg leergierig en begint nu ook samen met Noemi (eveneens 3 jaar) te spelen, als is het vaak nog naast elkaar. Voor Noemi (die al sinds ze anderhalf jaar is bij ons woont) was het even schikken, maar gelukkig, door haar veel aandacht en liefde te geven, heeft ze Krisztina kunnen accepteren.

Hier is het ondertussen gaan regenen en als ik de weerberichten moet geloven blijft het ook nog even nat. Tot nu toe betekende dat heel veel modder in huis, op de kleding en schoenen en konden ze echt niet even buiten ravotten als het even stopte met regenen. Nu is dat helemaal niet meer zo, omdat we nu een hele bestrating hebben voor ons huis en zelfs een overkapping waar ze lekker kunnen spelen. We waren al blij met die Urkers van de zomer, maar nu kunnen we echt het verschil zien: vorig jaar en nu. Ook hoeven de kinderen ook niet steeds maar de straat op om te fietsen, ze blijven eigenlijk meestal in de tuin, wel zo gezellig ook.

Zo dit was weer even een kleine opsomming van alle bezigheden rondom Kerub. Ik wil jullie vragen te bidden dat we dagelijks Gods leiding mogen ervaren en dat deze kinderen de zegeningen mogen zien in hun leven en ze de eer aan God mogen geven daarvoor.

Vriendelijke groetjes,

Fekete Sandra